

"Άλλοι στέκουν νηστικοί
και δὲν ξέρουν τί νά κάνουν,
κι' ἄλλοι τρέχουν ἀπ' ἐκεῖ
καί τὰ ρούχα των διαγκάνουν.

"Άλλοι πάλι μασκαράδες
κασιδιάρηδες κουρεύουν,
καί βαρουνε ταμπουράδες
κι' ἄντερα πολλῶν χορεύουν.

Τί τραγουδί, τί χορὸς
ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πυρός...
ἔξω πίκραις καὶ σαράκια.

Κι' ἐνθ' κόσμος τραγουδαί
τρέχει πλούτους καὶ χλιδή
μέσ' ἀπὸ καλαμοβράκια.

♦♦♦♦♦
**'Απόκρηθα μεγάλα
μέεξ' στό χορὸ προβάλλει.**

'Απόκρη. — Δένειμαι τῶρ' **'Απόκρηθα** παληὰ καὶ ξεπεσμένη
χωρὶς σεπτὰ ταμένη.
Ἄν εἶμαι τῶρ' **'Απόκρηθα**, ποῦ μ' ἔρραιναν φασούλια,
καὶ δίχως καμμιὰ χάρι
μ' ἐκάθειζαν ἀνάποδα σὲ γαϊδουροῦ καπούλια
μὲ δίσκο διακονιάρη.

Δέν εἶμαι τῶρ' **'Απόκρηθα** γεμάτη μὲ κουρέλια,
ποῦ προκαλοῦσα σαρκασμοὺς,
μικρῶν μεγάλων χλευασμοὺς,
κι' ἄρκουδ' ἰαρέων γέλοια.

'Εγὼ μ' ἐκαίνη, ποῦ ζητῶ
τοὺς λάλους νὰ προγκάρω,
καὶ φατασύληδες πετῶ
'στοῦ σκουπιτὰ τὸ κάρρο.

'Εγὼ μαι τῶρ' **'Απόκρηθα**, ποῦ καὶ τρανοὺς σαρόνω
καὶ κλέη περιόνυμια,
κι' ἔσους δὲν ἔχουν φρόνημα
τοὺς καταμουτζουρόνω.

Ἄν εἶμ' ἐκαίνη, ποῦ τιμῶ
ψηλοκαπελαδοῦραις,
καὶ μεγαλόχων κορτωμῶ
καὶ φουσκωμέναις μούραις.

Δέν εἶμαι τῶρ' **'Απόκρηθα** τῆς φευτο-Ρωμηοσύνης,
τῶν Φραγκολεβαντίων,

εἶμαι τιμῆς **'Απόκρηθα** καὶ δάφνης καὶ μυριίνης
καὶ ζηλευτῶν κοτίων.

'Εγὼ μ' ἐκαίνη, ποῦ γλεντῶ
'στοὺς ἔθνικοὺς διαφνώνας,
καὶ τὴν νσότητα κεντῶ
πρὸς ἱεροὺς ἀγῶνας.

Εἶμ' ἐκαίνη, ποῦ ξυπνῶ
μὲ βαρῶν χον παιάνα,
εἶμ' ἐκαίνη, ποῦ θεπικῶ
μὲ τῆς ἄσθεριᾶς τὸ μάννα.

Εἶμ' ἐκαίνη, ποῦ σαλπίζω
νίκης εὐφραντώματα,
κι' ὄλο στέφανα σκορπιζῶ
σὲ προμάχων χώματα.

Μέσα σὲ καταδιώξεις
δλους τοὺς παρηγορῶ,
καὶ τοὺς σπρώχνω σὲ χορὸ
δαφνοστολισμένης δόξης.

(Εἶπε τέτοια, κι' ἔσοι τρῶνα κι' ἔσοι λένα πῶς πεινάνε
ἔμειναν μὲ χάσκον στόμα κι' ἔρωτοῦσανε ποῖὰ νάνα.)

Κάθε φύσις ἀδρανῆς, νυσταλέα κὶ νωθὰ
ἐνοιῶσε ζωὴ καὶ σφρίγγος,
ὅταν μία προσωπὴ ἐμφανίστ' ἐρυθρὰ
κι' ὄλοι τὴν κυτῶνον μὲ ρίγγος.

Κι' ὁ δεσπότης ἐν τῷ μέσῳ βαθυτάτης σιωπῆς
μὴ, τοὺς λείει, σὰς τρομάζῃ μία τέτοια προσωπὴ.
Μὴ ποσῶς τὴν ἐρυθρὰν φοβηθῆτε προσωπίδια
κι' ἀκονάτε τὴν λεπίδα.

Σύρτε γελαστοὶ κοντὰ τῆς,
καὶ μὴ φύγστ' ἐμπροστὰ τῆς
σὰν πανικοβλήτῶν σίφη.

Κι' ἔταν βλοσυρὰ σὰς βλέπει
φάλλατε θριάμβων ἐπι,
δαίχνετε προμάχων εἴφη.

"Ἄς μὴ πάφουν τὰ βιολιά...
ποῖὸς τὸ ξέρει τί χοροὶ
μὰς προσμένουν φλογεροί.

Εἰς ἐκείνης τὴν λαλιὰ
τὴν παρήγορη θαρραῖτε,
κι' ὄλοένα γρηγοραῖτε.